

Mgr. Tomáš Veber

Katedra praktické teologie
Teologická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Kněžská 8, 370 01 České Budějovice

Posudek bakalářské práce

Název práce: Postoj společnosti k registrovanému partnerství na území jižních Čech

Autor práce: Kamila Hauptmanová

Po nutném úvodu do tématu a nástinu metodologie autorka na ploše 17 stran v šesti krátkých kapitolách čtenáře seznamuje nejprve s pojmem homosexualita, poté s pojetím homosexuality v judaismu, islámu a v římskokatolické církvi jako početně nejvýznamnějšímu zástupci křesťanského náboženství. Předkládá (ve třetí z kapitol) teorie vzniku homosexuality, zmiňuje se o biologické a psychologické teorii. Po těchto nezbytných přípravných kapitolách se teoreticky zabývá jádrem své práce – registrovaným partnerstvím. Poté je – dle mého soudu poněkud nešťastně co do umístění ve struktuře práce – pojednáno o jednotlivých organizacích a sdruženích, které a která se věnují homosexuálům nebo je sdružují. Poslední teoretickou kapitolou je zmínka (na třech normo-stranách) o postojích k homosexualitě a registrovanému partnerství v České republice.

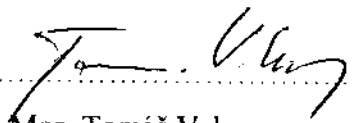
Teoretickou část doplňuje a účinně dotváří část praktická, kde autorka na základě strukturovaného rozhovoru s 20 respondenty sbírala data ke čtyřem otázkám, jež se týkaly registrovaného partnerství. Domnívám se, že studentka v dané práci prokázala, že dovede pracovat s literaturou, dokáže interpretovat shromážděná fakta a – až na nesjednocenost ve formálním výrazu, tedy co do technického zpracování samotné práce – dokáže vytvořit kompaktní, smysluplný a provázaný text, který může v budoucnu sloužit jako základ pro další výzkum v dané oblasti.

K práci mám pouze několik výhrad. Předně jsem nespokojen s členěním práce, které je nejednotné, a to i v odstavcích a kapitolách. Poznámkový aparát – je třeba říci, že jednotlivé poznámky pod čarou by měly mít formální podobu shodnou s větou, tj. začínat velkým písmenem a končit tečkou – je rovněž nejednotný. Někde se autorka pečlivější redakci svého textu mohla vyvarovat zbytečných chyb gramatických, a to jak v morfologii, tak v syntaxi. Dále bych si dovilil připomenout, že Karla Mariu Benkerta (1824 – 1882) by bylo poctivé zmínit alespoň celým jménem (s. 8), aby se tím alespoň zčásti dostalo zadost „historickému diskurzu“

(s. 7). Sebekritiku, kterou autorka provedla v závěru své práce a v níž vyznala, že by napříště již rozšířila okruh otázek i respondentů, jen vítám. Takto má práce spíš povahu jakési (povrchní, ale přece jen dobré) vědecké sondy.

Práci i přes zmíněné výhrady **k obhajobě doporučuji**.

V Českých Budějovicích, 17. srpna 2008.

Mgr. Tomáš Veber, oponent práce